

Sygn. akt I A Ca 218/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Jadwiga Chojnowska (spr.)
Sędziowie	:	SA Irena Ejsmont - Wiszowata SO del. Dorota Radaszkiewicz
Protokolant	:	I. Z.

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2012 r. w Białymstoku

na rozprawie sprawy

1) z powództwa (...) **S.A. w L.**

przeciwko (...) **w Ł. z udziałem Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego w W.**

o stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwał

2) z powództwa (...) **S.A. w L.**

przeciwko (...) **w Ł. o ustalenie skuteczności wyboru członka rady nadzorczej**

3) z powództwa (...) **S.A. w L.**

przeciwko (...) **w Ł. o ustalenie nieistnienia uchwały rady nadzorczej**

na skutek apelacji **powódki**

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 16 grudnia 2011 r. sygn. akt VII GC 77/10

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza od powódki na rzecz pozwanej 810 (osiemset dziesięć) zł tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję.**

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna w L. wystąpiła przeciwko (...) w Ł. z trzema pozwami.

W pozwie z dnia 28 lipca 2010 r. wniosła o stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 425 k.s.h., następujących uchwał podjętych na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu pozwanej spółki w dniu 30 czerwca 2010 r.:

1. uchwały nr (...) w sprawie przyjęcia rekomendacji Komisji do spraw sprawdzenia listy obecności,
 2. uchwały nr (...) w sprawie zmian Statutu Spółki,
 3. uchwały nr (...) w sprawie przejścia do punktu 12 porządku obrad,
 4. uchwały nr (...) w sprawie zdjęcia punktu 12 - „zmiany w składzie Rady Nadzorczej” z porządku obrad,
- ewentualnie o uchylenie tych uchwał na podstawie art. 422 k.s.h.

W pozwie z dnia 18 sierpnia 2010 r. wniosła o:

1. ustalenie na podstawie art. 189 k.p.c., że oświadczenie (...) złożone na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu pozwanej w dniu 30 czerwca 2010 r., a którego przedmiotem było utworzenie grupy do wyboru członka Rady Nadzorczej wskazanej spółki w drodze głosowania oddzielnymi grupami, dokonanie wyboru M. T. na wskazanego członka Rady Nadzorczej oraz delegowanie go do stałego indywidualnego wykonywania czynności nadzorczych, wywołało skutki prawne objęte tym oświadczeniem, tj. spowodowało, że M. T. stał się członkiem Rady Nadzorczej (...) uprawnionym do stałego indywidualnego wykonywania czynności nadzorczych;

2. ustalenie na podstawie art. 189 k.p.c., że począwszy od 30 czerwca 2010 r. M. T. jest jedynym członkiem Rady Nadzorczej (...);

3. ustalenie na podstawie art. 189 k.p.c., że:

1) wybór M. T. do Rady Nadzorczej pozwanej w dniu 30 czerwca 2010 r. spowodował z tą chwilą wygaśnięcie mandatów następujących członków Rady Nadzorczej wskazanej spółki: K. B., W. F., T. Ł., K. S., D. S., P. T. oraz R. C.;

ewentualnie, że:

2) wybór M. T. do Rady Nadzorczej pozwanej w dniu 30 czerwca 2010 r. spowodował z tą chwilą wygaśnięcie mandatów wszystkich dotychczasowych członków Rady Nadzorczej wskazanej spółki;

4. ustalenie na podstawie art. 189 k.p.c., że:

1) począwszy od 30 czerwca 2010 r. Rada Nadzorcza pozwanej nie istnieje, w tym wygasła delegacja W. F. do czasowego pełnienia czynności prezesa Zarządu tej spółki;

ewentualnie że:

2) Rada Nadzorcza pozwanej z chwilą wyboru przez (...) M. T. na członka Rady Nadzorczej pozwanej, dokonany na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu w dniu 30.06.2010 r., przestała istnieć, w tym wygasła delegacja W. F. do czasowego pełnienia czynności prezesa Zarządu spółki;

W pozwie z dnia 6 września 2010 r. powódka wniosła o:

1. ustalenie na podstawie art. 189 k.p.c. nieistnienia uchwały (rzekomej) Rady Nadzorczej pozwanej z dnia 3 września 2010 r., stanowiącej o powołaniu W. F. do Zarządu pozwanej na stanowisko prezesa,

ewentualnie o:

2. ustalenie nieważności uchwały (rzekomej) Rady Nadzorczej pozwanej z dnia 3 września 2010 r., stanowiącej o powołaniu W. F. do Zarządu pozwanej na stanowisko prezesa,

ewentualnie o:

3. ustalenie na podstawie art. 189 k.p.c., że W. F. nie jest prezesem Zarządu pozwanej.

Pozwana wносиła o oddalenie wszystkich powództw. W zakresie pierwszego z nich wskazywała, że wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 14 lipca 2011 r. zostało potwierdzone, iż (...) nie może wykonywać prawa głosu ze wszystkich swoich akcji. Wyrok ten ma charakter deklaratoryjny i wiąże Sąd rozpoznający niniejszą sprawę na podstawie art. 365 k.p.c., wobec czego powództwo o stwierdzenie nieważności uchwał z powodu niedopuszczenia do udziału w głosowaniu (...) jest bezzasadne. Zdaniem pozwanej inne przesłanki nieważności czy też wadliwości zaskarżonych uchwał również nie zostały przez powódkę wykazane. Odnosząc się do pozostałych powództw pozwana twierdziła, że powódka nie ma interesu prawnego w ich wytaczaniu. Ponadto wybór M. T. na członka Rady Nadzorczej był bezskuteczny, gdyż nie doszło do wcześniejszego podjęcia uchwały określającej liczbę mandatów do obsadzenia w trybie głosowania oddzielnymi grupami.

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku: co do powództwa pierwszego oddalił powództwo główne i powództwo ewentualne oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 2.280 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; co do powództwa drugiego oddalił powództwo główne i powództwa ewentualne oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 2.160 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; co do powództwa trzeciego oddalił powództwo główne i powództwa ewentualne oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 2.280 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało oparte o następujące ustalenia:

W dniu 30 czerwca 2010 r. odbyło się Zwyczajne Walne Zgromadzenie (...)w Ł., w którym jako akcjonariusz uczestniczyła powódka. Na Zgromadzeniu została podjęta uchwała nr (...) w sprawie przyjęcia rekomendacji Komisji do spraw sprawdzenia listy obecności, uchwała nr (...) w sprawie zmian Statutu spółki, uchwała nr (...)w sprawie przejścia do punktu 12 porządku obrad, dotyczącego zmiany składu osobowego Rady Nadzorczej oraz uchwała nr (...) w sprawie zdjęcia punktu 12 z porządku obrad. Działająca przez pełnomocnika powódka głosowała przeciwko powyższym uchwałom i po ich powzięciu zażądała zaprotokołowania sprzeciwu.

(...) z siedzibą w N.(...) będący akcjonariuszem spółki dysponującym 23.364.845 akcjami, stanowiącymi 28,15% kapitału zakładowego, o ile został dopuszczony do udziału w Zgromadzeniu, to nie został dopuszczony do wykonywania na nim prawa głosu z akcji (umieszczono go na liście osób uprawnionych do uczestnictwa i liście obecności na Zgromadzeniu, jednakże bez prawa głosu).

Po podjęciu na Walnym Zgromadzeniu pozwanej spółki w dniu 30 czerwca 2010 r. uchwały nr (...) w sprawie przejścia do punktu 12 porządku obrad, dotyczącego zmiany składu osobowego Rady Nadzorczej, z uwagi na nieustalenie liczby członków Rady Nadzorczej jaka miała być wybrana w drodze głosowania grupami, M. T., działając jako pełnomocnik akcjonariusza (...)oświadczył, iż utworzył grupę, wybrał siebie do Rady Nadzorczej i deleguje siebie do stałego indywidualnego wykonywania czynności nadzorczych. Pomimo tego podjęto uchwałę nr(...) w sprawie zdjęcia punktu 12 z porządku obrad, z uwagi na obsadzenie wszystkich mandatów Rady Nadzorczej.

W dniu 3 września 2010 r. Rada Nadzorcza pozwanej spółki podjęła uchwałę nr (...) o powołaniu W. F. na stanowisko prezesa Zarządu pozwanej.

Wyrokiem z dnia 26 stycznia 2011 r., wydanym w sprawie VII GC 84/09, Sąd Okręgowy w Białymstoku, w sprawie z powództwa (...) w Ł. przeciwko (...) z siedzibą w N. ustalił, że pozwany nie może wykonywać prawa głosu z 21.156.023 akcji zwykłych na okaziciela (...)w Ł.. Po rozpoznaniu apelacji obu stron od tego wyroku, w dniu 14 lipca 2011 r. Sąd Apelacyjny w Białymstoku zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił, iż pozwany nie może wykonywać prawa głosu z 23.364.845 akcji zwykłych na okaziciela (...) w Ł. (sygn. akt I ACa 246/11).

Oceniając zasadność pierwszego z wytoczonych powództw Sąd Okręgowy przede wszystkim odniósł się do kwestii, czy zgodnie ze stanowiskiem powódki niedopuszczenie (...) do wykonywania prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu

pozwanej spółki w dniu 30 czerwca 2010 r. powodowało nieważność zaskarżonych uchwał. Wskazał, iż powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały walnego zgromadzenia spółki akcyjnej (art. 425 k.s.h.) może być uwzględnione wówczas, gdy uchwała jest sprzeczna z ustawą. Sprzeczność z ustawą może odnosić się zarówno do samej treści uchwały, jak i do sposobu zwołania i obradowania walnego zgromadzenia lub też sposobu podjęcia uchwały. Kwestia zasadności niedopuszczenia (...) do głosowania na Walnym Zgromadzeniu pozwanej spółki w dniu 30 czerwca 2010 r. została prawomocnie rozstrzygnięta przywołanym wcześniej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, którym zostało potwierdzone, że (...) nie może wykonywać prawa głosu z 23.364.845 akcji zwykłych na okaziciela spółki (...) w Ł., a więc z wszystkich posiadanych przez siebie akcji. Z mocy art. 365 k.p.c. wyrok ten jest wiążący dla Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę. Choć Zgromadzenie miało miejsce 30 czerwca 2010 r., a wyrok Sądu Apelacyjnego zapadł dopiero 14 lipca 2011 r., to miał on charakter deklaratoryjny. W odróżnieniu od wyroku konstytucyjnego nie stworzył on nowego stanu prawnego, a potwierdził tylko istniejący stan rzeczy. Potwierdził on zatem, że (...) nie może wykonywać prawa głosu z 23.364.845 akcji zwykłych na okaziciela spółki (...) w Ł., nie umieszczając tego ustalenia w żadne ramy czasowe. Efektem niedopełnienia przez nabywcę pakietów akcji spółki publicznej, w tym przypadku (...), ciężących na nim obowiązków ustawowych w określonym ustawowo terminie, była sankcja w postaci automatycznego ubezgleśnienia nabytych przez niego akcji. Sankcja ta pozostawała aktualna w dacie 30 czerwca 2010 r., a deklaratoryjny wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku potwierdził tylko ten fakt, nie rodząc nowej sytuacji prawnej.

Nie znalazł aprobaty Sądu pogląd powódki, że pozwana nie miała prawa dokonywania weryfikacji czy akcjonariusz może korzystać z prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu, gdyż, jak twierdziła, leży to w wyłącznej gestii sądu w toku rozpoznawania powództwa na podstawie art. 425 k.s.h. Zdaniem Sądu spółka może dokonywać takiej oceny, w przeciwnym razie każda odmowa możliwości wykonywania przez akcjonariusza prawa głosu wiązałaby się nieważnością uchwał, a nie tylko taka, która nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach. Nadto uprawnienie spółki do dokonywania kontroli czy akcjonariusz ma prawo głosu na zgromadzeniu, wynika z art. 422 k.s.h., który do grupy legitymowanych czynnie do wytoczenia powództwa o unieważnienie uchwały walnego zgromadzenia zalicza także akcjonariusza bezzasadnie niedopuszczonego do udziału w zgromadzeniu. Przez udział w walnym zgromadzeniu należy rozumieć jednak nie tylko samą obecność, ale także możliwość wypowiedzania się i głosowania. Świadczy to o tym, że kwestia prawa głosu akcjonariusza na zgromadzeniu podlega ocenie, a samo prawo głosu nie ma charakteru bezwzględnie. Jeżeli więc istnieje, tak jak w tej sprawie przepis, który ex lege wyłącza prawo głosu akcjonariusza spółki publicznej w określonych sytuacjach, to nie ma podstaw by przyjąć, że i tak należy umożliwić mu wykonywanie prawa tego głosu, bo kompetencję w zakresie badania, czy faktycznie zachodzą przesłanki określone przepisem, powodujące ubezgleśnienie akcji, ma wyłącznie sąd. Sprzeciwia się takiemu stanowisku nadto brzmienie art. 89 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz.U.09.185.1439 j.t., zwanej dalej ustawą o ofercie publicznej) stanowiący, iż prawo głosu z akcji spółki publicznej wykonane wbrew zakazowi, o którym mowa w ust. 1-2b, nie jest uwzględniane przy obliczaniu wyniku głosowania nad uchwałą walnego zgromadzenia, z zastrzeżeniem przepisów innych ustaw. Literalna wykładnia tego przepisu prowadzi do wniosku, że co najmniej na etapie obliczania wyników głosowania nad uchwałą walnego zgromadzenia, kwestia braku prawa głosu akcjonariusza spółki publicznej powinna już zostać rozstrzygnięta, co dodatkowo wzmacnia pogląd, że organy spółki mają prawo kontrolować czy dany akcjonariusz legitymuje się prawem głosu na zgromadzeniu, czy też nie.

Reasumując tę część rozważań Sąd wskazał, że niedopuszczenie (...) do wykonywania prawa głosu na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu pozwanej spółki w dniu 30 czerwca 2010 r. znajdowało oparcie w obowiązujących przepisach prawnych, co zostało potwierdzone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 14 lipca 2011 r. Nawet gdyby przyjąć, że spółka nie miała prawa decydować o tym, czy (...) posiada prawo głosu na Zgromadzeniu to i tak, wobec późniejszego wyroku Sądu Apelacyjnego potwierdzającego bezgłośność akcji (...), powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały z powodu uniemożliwienia mu wykonania prawa głosu w dniu 30 czerwca 2010 r., nie mogłoby zostać uwzględnione. Aby można było stwierdzić nieważność uchwały, sprzeczność z ustawą musi mieć wpływ na uchwałę. W tym przypadku głosy (...), gdyby nawet zostały wykonane wbrew zakazowi, o którym mowa w ustawie o ofercie publicznej, i tak, po wyroku Sądu Apelacyjnego, nie mogłyby być uwzględniane przy obliczaniu wyniku

głosowania nad zaskarżonymi uchwałami, co powoduje, że wynik głosowania nad uchwałami byłby taki sam jak obecnie. Brak byłoby zatem wpływu sprzeczności podjęcia uchwały z prawem na wynik głosowania nad uchwałą, a co za tym idzie, brak byłoby jej nieważności.

Odnosząc się do innych wskazywanych przez powódkę przyczyn nieważności Sąd wskazał, że uchwała nr (...) nie była spreczna z art. 410 k.s.h. W gestii Komisji do spraw sprawdzenia listy obecności leży wyłącznie ustalenie i spisanie listy akcjonariuszy przybyłych na zgromadzenie. Lista obecności, w przeciwieństwie do listy uprawnionych, ma odzwierciedlać bowiem stan faktyczny (kto jest obecny na zgromadzeniu), a nie stan prawny (kto ma prawo w nim uczestniczyć i wykonywać prawo głosu). Stąd też upatrywanie przez powódkę sprzeczności uchwały nr(...) w sprawie przyjęcia rekomendacji Komisji do spraw sprawdzenia listy obecności z art. 410 k.s.h. z tego powodu, że nie sprawdziła ona, czy (...)został zasadnie pozbawiony prawa głosu, nie jest trafne. Jeżeli więc Komisja wybrana na Walnym Zgromadzeniu pozwanej spółki w dniu 30 czerwca 2010 r. dokonała sprawdzenia listy obecnych na Zgromadzeniu, co zostało potwierdzone stosowną uchwałą, to trudno uznać, że późniejsze zatwierdzenie tej listy przez Walne Zgromadzenie było sprzeczne z ustawą.

W zakresie uchwały nr(...) zaznaczył, że zmiana statutu w zakresie nowego określenia miejsca odbywania Walnych Zgromadzeń i wskazania, że odbywają się one w miejscu siedziby spółki, pozostaje w zgodzie z art. 403 k.s.h., który stanowi, że walne zgromadzenie odbywa się w siedzibie spółki. Skoro zatem zapis statutowy powtarza w zasadzie rozwiązanie kodeksowe, to nie ma podstaw by potraktować go jako sprzeczny z prawem. Ponadto nowy zapis statutowy nie wywołuje, jak podnosiła powódka, wątpliwości interpretacyjnych albowiem poza miejscem siedziby spółki w statucie nie wskazano, że alternatywnym miejscem odbywania walnych zgromadzeń spółki jest miejscowość będąca siedzibą spółki prowadzącej giełdę, na której akcje spółki są przedmiotem obrotu. Stąd jedynym miejscem odbywania walnych zgromadzeń spółki (...) jest obecnie miejsce jej siedziby.

W ocenie Sądu nie było też podstaw do uznania nieważności uchwał nr (...). Wobec niemożności podjęcia głosowania nad składem Rady Nadzorczej oddzielnymi grupami i braku wyboru chociażby jednego członka Rady w tym trybie, bezprzedmiotowa stała się zmiana składu osobowego tej Rady zgodnie z punktem 12 porządku obrad, albowiem dotychczasowe mandaty członków nie wygasły. Zawarcie w statucie spółki przedziału, w którym ma się mieścić liczba członków Rady Nadzorczej, nakłada na uczestników Walnego Zgromadzenia, każdorazowo przed wyborem członków Rady grupami, obowiązek określenia liczby członków Rady. W związku z powyższym większość musi mieć prawo wypowiedzenia się w kwestii liczby członków Rady Nadzorczej przed momentem uruchomienia mechanizmu głosowania odrębnymi grupami. W przypadku braku podjęcia takiej uchwały nie ma możliwości podziału liczby akcji reprezentowanych na walnym zgromadzeniu na grupy oraz przeprowadzenia tego postępowania. Jeżeli więc, tak jak w przedmiotowej sprawie, między akcjonariuszami nastąpił spór, co do liczby członków Rady, który nie dał się usunąć, uchwały nr (...) znajdowały swoje uzasadnienie. Decydująca w tym względzie pozostaje okoliczność, że Walne Zgromadzenie w dniu 30 czerwca 2010 r. podjęło próbę ustalenia składu Rady Nadzorczej w trybie głosowania oddzielnymi grupami. Nie usunęło tego punktu z porządku obrad, a dopiero na skutek niemożności głosowania w ten sposób odstąpiono od przeprowadzenia tego postępowania i podjęto będące konsekwencją takiego stanu rzeczy uchwały.

Powyższe względy przemawiały za niemożnością uwzględnienia powództwa o stwierdzenie nieważności zaskarżonych uchwał, gdyż nie były one sprzeczne z ustawą.

Nie zachodziły też, zdaniem Sądu, podstawy do uchylenia zaskarżonych uchwał. Stosownie do treści art. 422 k.s.h., aby mogło dojść do uchylenia uchwały, musi być ona spreczna ze statutem spółki i jednocześnie godzić w interesy spółki lub musi być spreczna ze statutem spółki i jednocześnie mieć na celu pokrzywdzenie akcjonariusza. Ewentualnie uchwała może być spreczna z dobrymi obyczajami i jednocześnie godzić w interesy spółki albo też być spreczna z dobrymi obyczajami i mieć na celu pokrzywdzenie akcjonariusza.

Powódka upatrywała podstaw do uchylenia zaskarżonych uchwał w fakcie naruszenia przez nie dobrych obyczajów i pokrzywdzenia akcjonariusza.

Analiza treści kwestionowanych uchwał pod kątem naruszenia przez nie dobrych obyczajów doprowadziła Sąd do wniosku, iż uchwały te nie są z nimi sprzeczne. Uchwały nr (...), nr (...) i nr (...) mają w zasadzie charakter czysto techniczny. Służyły one prawidłowemu i sprawnemu odbyciu Walnego Zgromadzenia, nie wprowadzając żadnych modyfikacji, jeżeli chodzi o dotychczasowe funkcjonowanie spółki i jej sprawność decyzyjną. Jedyną uchwałą niosącą za sobą zmiany w stosunku do istniejącego do tej pory stanu faktycznego, była uchwała nr (...) o zmianie statutu spółki w zakresie nowego określenia miejsca odbywania walnych zgromadzeń. Uchwała ta jednak, jak już wcześniej wskazywano, określiła miejsce odbywania walnych zgromadzeń, wprowadzając w tym względzie podstawowe rozwiązanie ustawowe, w związku z czym trudno dopatrzeć się w jej treści wymiaru nieetycznego, wywierającego negatywny wpływ na działalność spółki.

Brak spełnienia przesłanki naruszenia przez uchwały dobrych obyczajów czynił zbędnym szczegółowe badanie, czy zaskarżone uchwały miały na celu pokrzywdzenie akcjonariusza. Poza tym pokrzywdzenie akcjonariusza miałoby miejsce wówczas, gdyby w wyniku podjęcia uchwały jego pozycja w spółce zmniejszyła się, co mogłoby wiązać się z pogorszeniem jego sytuacji udziałowej bądź osobistej. Taka sytuacja nie wystąpiła w przedmiotowej sprawie, albowiem na skutek uchwał nr (...) pozycja akcjonariuszy w spółce nie uległa żadnej zmianie.

Dlatego też powództwo ewentualne, wyartykułowane w pierwszym z pozwów również nie zostało przez Sąd uwzględnione.

Rozważania nad zasadnością drugiego i trzeciego z wniesionych powództw Sąd rozpoczął stwierdzeniem, że powódka posiada interes prawny w ich wytoczeniu w rozumieniu art. 189 k.p.c. Skoro w niniejszej sprawie zaistniała niepewność co do składu Rady Nadzorczej i związanej z tym możliwości tego organu do skutecznego podejmowania uchwał, celowym okazało się rozstrzygnięcie tej kwestii w tym procesie, przy jednoczesnym stwierdzeniu, że w tym właśnie wyraża się interes prawny powódki w wystąpieniu z przedmiotowymi powództwami.

W dalszej kolejności ocenił, że wybór członka Rady Nadzorczej pozwanej spółki w drodze głosowania oddzielnymi grupami na Walnym Zgromadzeniu w dniu 30 czerwca 2010 r. nie był skuteczny. Powołując się na treść art. 385 § 3 k.s.h. wskazał, że wybór członka rady nadzorczej w drodze głosowania oddzielnymi głosami na najbliższym walnym zgromadzeniu uzależniony jest od dwóch czynników. Po pierwsze od wniosku akcjonariuszy reprezentujących co najmniej 20 % kapitału zakładowego, po drugie od utworzenia grupy, która powstaje z akcjonariuszy reprezentujących co najmniej taką część kapitału zakładowego, jaka odpowiada wielkości powstałej z podzielenia reprezentowanego na walnym zgromadzeniu kapitału przez liczbę członków rady nadzorczej (tworzy się bowiem tyle grup, ile miejsc trzeba obsadzić, a każda grupa dokonuje wyboru jednego członka). O wyborze członka rady nadzorczej w obrębie danej grupy decyduje bezwzględna większość głosów oddanych. Powódka upatrywała wyboru członka Rady Nadzorczej w trybie głosowania oddzielnymi grupami w postępowaniu (...), który to jej zdaniem samodzielnie utworzył grupę. Jednak wybór członka Rady Nadzorczej jest wynikiem oddania bezwzględnej większości głosów na tego członka. Tymczasem (...) nie miał prawa głosu na Zgromadzeniu w dniu 30 czerwca 2010 r., a więc, o ile teoretycznie mógł złożyć wniosek o głosowanie oddzielnymi grupami nad składem Rady Nadzorczej i mógł utworzyć grupę do głosowania (jako akcjonariusz reprezentujący 28,15 % kapitału zakładowego), o tyle nie mógł w obrębie tej grupy głosować, gdyż nie posiadał prawa głosu. Dlatego też Sąd nie podzielił tezy, że na skutek wyboru członka Rady Nadzorczej przez (...) mandaty wszystkich dotychczasowych członków Rady Nadzorczej, stosownie do treści art. 385 § 8 k.s.h., wygasły, gdyż skuteczny wybór członka Rady Nadzorczej przez (...) nie nastąpił. W konsekwencji nie doszło do zmiany składu osobowego Rady Nadzorczej, co powoduje, że uchwała o powołaniu W. F. na prezesa Zarządu, podjęta przez Radę Nadzorczą w dotychczasowym składzie, nie jest uchwałą nieistniejącą. Została ona podjęta przez organ, którego skład osobowy nie uległ zmianie.

Wszystkie te przyczyny legły u podstaw oddalenia drugiego i trzeciego z powództw, co znalazło odzwierciedlenie w sentencji orzeczenia.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o treść art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła powódka, zaskarżając go w całości oraz zarzucając w zakresie pkt I wyroku: w części dotyczącej wszystkich zaskarżonych uchwał:

1. naruszenie art. 406 k.s.h. i art. 411 k.s.h. oraz art. 89 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych - poprzez błędną wykładnię skutkującą przyjęciem, że Zarząd pozwanej oraz Przewodniczący Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia pozwanej w dniu 30 czerwca 2010 r. mogli samodzielnie tj. uprzedniego orzeczenia sądowego rozstrzygnąć, iż (...)nie może wykonywać prawa głosu ze swoich akcji, a w konsekwencji, po utworzeniu grupy akcjonariuszy, nie może dokonać wyboru członka Rady Nadzorczej pozwanej w drodze głosowania oddzielnymi grupami, podczas gdy przyjęcie takiej zasady prowadzi do istotnego zagrożenia bezpieczeństwa obrotu prawnego oraz ryzyka szeregu arbitralnych rozstrzygnięć;

w części dotyczącej uchwały nr (...)

2. naruszenie art. 385 § 3-9 k.s.h. poprzez błędną wykładnię, która skutkowałą uznaniem, że dla przeprowadzenia wyborów członków Rady Nadzorczej pozwanej w drodze głosowania oddzielnymi grupami, przy określeniu liczebności tego organu w art. 15 ust. 1 Statutu pozwanej w „widełkach” 5-9 osób, konieczne było uprzednie dookreślenie w drodze uchwały Walnego Zgromadzenia liczby członków Rady Nadzorczej pozwanej, podczas gdy podjęcie takiej uchwały nie było konieczne, gdyż prawidłowe byłoby ustalenie liczebności tego organu w górnej granicy „widełek” a ponadto w chwili wyboru w drodze głosowania oddzielnymi grupami obowiązywała wcześniejsza uchwała ustalająca liczbę członków Rady Nadzorczej pozwanej na 7 członków (uchwała nr 23 z dnia 26 czerwca 2008 r.);

3. naruszenie art. 385 § 3 - 9 k.s.h. poprzez błędną wykładnię, która wiązała się z przyjęciem, iż Walne Zgromadzenie pozwanej w dniu 30 czerwca 2010 r. miało uprawnienie do usunięcia pkt 9-12 porządku obrad przewidujących wybór członków Rady Nadzorczej w drodze głosowania oddzielnymi grupami, bez stworzenia nawet szansy mniejszościowym akcjonariuszom dokonania wyboru członków Rady Nadzorczej w powyższym trybie;

w części dotyczącej uchwały nr (...):

4. naruszenie art. 410 § 2 k.c. w zw. z art. 58 § 2 k.c. poprzez ich błędną wykładnię skutkującą przyjęciem, iż Komisja ds. sprawdzenia listy obecności dokonała sprawdzenia listy obecności na Walnym Zgromadzeniu w dniu 30 czerwca 2010 r., podczas gdy wskazana komisja w istocie nie wykonała swoich zadań a jej sprawozdanie było powtórzeniem decyzji Zarządu pozwanej, a więc uchwała zatwierdzająca wskazane sprawozdanie nie miała przedmiotu zatwierdzenia;

w części dotyczącej uchwały nr (...):

1. naruszenie art. 58 § 2 k.c. poprzez jego błędną wykładnię skutkującą przyjęciem, iż zmiany Statutu pozwanej przewidziane w uchwale nr (...)w dniu 30 czerwca 2010 r. nie są sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, gdyż nie budzą poważnych wątpliwości interpretacyjnych;

2. naruszenie art. 422 § 1 k.s.h. poprzez jego niezastosowanie, co skutkowało bezpodstawnym uznaniem, że uchwały pozwanej w dniu 30 czerwca 2010 r. zaskarżone w niniejszej sprawie nie są sprzeczne z dobrymi obyczajami, nie godzą w interes pozwanej spółki i nie zmierzają do pokrzywdzenia powódki;

w części dotyczącej pkt II i III wyroku:

3. naruszenie art. 65 § 1 k.c. oraz art. 65 § 2 k.c. poprzez ich niezastosowanie oraz art. 421 § 1 k.s.h. przez jego niezastosowanie, które skutkowało brakiem przyjęcia, że oświadczenie Walnego Zgromadzenia w dniu 30 czerwca 2010 r., za które działała grupa akcjonariuszy utworzona przez spółkę (...), aby wywołało skutki prawne w postaci powołania M. T. do Rady Nadzorczej pozwanej, nie musiało zostać odnotowane w protokole tego Zgromadzenia jako „uchwała”;

4. naruszenie art. 385 § 1 k.s.h., art. 385 § 5 k.s.h. oraz art. 385 § 8 k.s.h. poprzez ich niezastosowanie, co przejawiało się tym, iż Sąd I Instancji:

- błędnie przyjmując, iż dla dokonania wyboru członków Rady Nadzorczej pozwanej konieczne było uprzednie podjęcie uchwały dookreślającej liczbę członków tego organu następnej kadencji,
- nie rozpatrując, czy oświadczenie (...) wywołało skutki prawne tożsame z uchwałą Walnego Zgromadzenia pozwanej w przedmiocie powołania M. T. na członka Rady Nadzorczej,
- zaniechawszy poczynienia ustaleń, że działania pozwanej zmierzające do pozbawienia (...) możliwości wykonywania prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu w dniu 30 czerwca 2010 r. były bezskuteczne,

nie uznał w konsekwencji, iż (...) skutecznie utworzył grupę akcjonariuszy w celu dokonania wyboru członków Rady Nadzorczej w drodze głosowania oddzielnymi grupami oraz następnie jako grupa akcjonariuszy skutecznie dokonał wyboru M. T. w powyższy sposób, czego konsekwencją było wygaśnięcie mandatów wszystkich dotychczasowych członków Rady Nadzorczej pozwanej z dniem 30 czerwca 2010 r., przez co należy uznać, iż ta Rada Nadzorcza nie spełnia ustawowych i statutowych wymogów co do liczebności jej członków, tj. nie istnieje i dlatego „uchwała” tego gremium nr (...) z dnia 3 września 2010 r. w przedmiocie powołania W. F. do Zarządu pozwanej na stanowisko prezesa jest uchwałą nieistniejącą (a co najmniej nieważną).

Wskazując na powyższe powódka wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Białymstoku, ewentualnie o zmianę wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz o wstrzymanie rozpoznania apelacji do czasu rozpoznania przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej (...) od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 14 lipca 2011 r. sygn. akt I ACa 246/11, na mocy którego została stwierdzona utrata przez ten podmiot prawa głosu z akcji w pozwanej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Wniosek w niej zawarty, zmierzający do wstrzymania rozpoznania sprawy do czasu rozpoznania skargi kasacyjnej w sprawie I A Ca 246/11 Sądu Apelacyjnego w Białymstoku pozbawiany był podstaw prawnych i jako taki nie został uwzględniony przez Sąd odwoławczy.

Rozpoznając apelację Sąd II instancji miał na uwadze treść prawomocnego wyroku wydanego w sprawie I A Ca 246/11 Sądu Apelacyjnego w Białymstoku. Co prawda wyrok w tej sprawie został wydany na skutek powództwa (...) skierowanego przeciwko (...) w Ł. i jego podstawą materialnoprawną był art. 189 k.p.c., jednakże jego treść dowodzi, że jeden z akcjonariuszy pozwanej spółki (...) nie może wykonywać prawa głosu z 23.364.845 akcji zwykłych na okaziciela. W niniejszej sprawie powódka, będąca także akcjonariuszem pozwanej spółki, przywoływała, na uzasadnienie nieważności uchwał Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia podjętych w dniu 30 czerwca 2010 r., między innymi bezpodstawne niedopuszczenie do udziału w głosowaniu nad zaskarżonymi uchwałami właśnie tegoż akcjonariusza. Zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c. sąd wydaje wyrok biorąc pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Na datę orzekania o roszczeniach powódki, wynikających z pozwu wniesionego w dniu 28 lipca 2010 r., w obrocie prawnym funkcjonował wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, wydany w dniu 14 lipca 2011 r. w sprawie I A Ca 246/11. Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. jego treść była wiążąca dla Sądu ferującego orzeczenie w niniejszej sprawie. Wyrok wydany w sprawie I A Ca 246/11 Sądu Apelacyjnego w Białymstoku ma charakter wyroku deklaratoryjnego. Poza sporem pozostaje okoliczność, iż nabycie przez spółkę (...) 364.845 akcji zwykłych na okaziciela miało miejsce przed 30 czerwca 2010 r. Wypływa z tego prosty wniosek, iż w dacie podejmowania zaskarżonych uchwał przez akcjonariuszy pozwanej spółki jeden z jej akcjonariuszy (...) - nie miał prawa głosu, a zatem nie mógł brać udziału w ich podejmowaniu. Uchwały, które zostały podjęte bez udziału w akcie głosowania nad

nimi (...), nie są dotknięte nieważnością z tej przywoływanej przyczyny (nieważność odnosząca się do procedowania przy ich podejmowaniu).

Powyższa konstatacja w zasadzie czyni zbędnym potrzebę wypowiedzania się w przedmiocie zasadności pierwszego z zarzutów apelacyjnych, bowiem niezależnie od oceny odnoszącej się do kwestii, czy Zarząd ewentualnie Przewodniczący Zgromadzenia pozwanej, byli uprawnieni do podjęcia decyzji o niedopuszczeniu jednego z akcjonariusza pozwanej (...) - do wykonywania prawa z akcji, czy też takie prawo im nie przysługiwało, wniosek prawny wyprowadzony przez Sąd Okręgowy, iż zaskarżone uchwały z tej przyczyny nie są dotknięte nieważnością, jest prawidłowy.

Jedynie na marginesie wypada wskazać, że Sąd Apelacyjny podzielił ocenę prawną Sądu Okręgowego, iż organy spółki są uprawnione do ustalania, czy dany akcjonariusz legitymuje się prawem głosu na zgromadzeniu, czy też nie. Zgodnie z art. 89 ust. 1 – 2b ustawy o z 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. nr 185, poz. 1439 z 2009 r. z póź. zmianami), zwaną dalej ustawą o ofercie, niemożność wykonywania prawa głosu powstaje ex lege. Wystąpienie przesłanek, o których mówi art. 89 ustawy o ofercie, powoduje, iż akcjonariusz nie może oddawać głosu przy podejmowaniu przez Zgromadzenie uchwał, gdyż tak stanowi przepis prawny. Regulacja przewidziana art. 89 ustawy o ofercie, w odniesieniu do przepisu art. 411 § 1 k.s.h., jest rozwiązaniem szczególnym. Zasadą wynikającą z art. 411 § 1 k.s.h. jest prawo akcji do jednego głosu na walnym zgromadzeniu. Prawo głosu z akcji, z mocy art. 89 ust. 1 – 2b ustawy o ofercie, w warunkach przewidzianych tym przepisem, nie może być wykonywane. Zgodnie z art. 407 k.s.h. listę akcjonariuszy uprawnionych do uczestniczenia w walnym zgromadzeniu, na której umieszczana jest liczba głosów im przysługujących, sporządza zarząd spółki. W świetle treści tegoż przepisu, w powiązaniu z regulacją przewidzianą art. 89 ust. 3 ustawy o ofercie, wydaje się być uprawniona ocena, że zarząd spółki może uznać, że akcjonariusz nie może wykonywać prawa głosu (na liście akcjonariuszy wskazanie „o” głosów). Zauważyć bowiem należy, że prawo głosu z akcji spółki publicznej wykonane wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 89 ust. 1 – 2b ustawy o ofercie, nie jest uwzględniane przy obliczaniu wyników głosowania nad uchwałą walnego zgromadzenia – można mniemać, iż okoliczność ta jest uwzględniana przy obliczaniu wyników głosowania nad uchwałą przez komisję skrutacyjną powołaną przez walne zgromadzenie. Zapis art. 89 ust. 3 ustawy o ofercie nie może być tak rozumiany, iż adresatem normy prawnej z niego wynikającej jest jedynie sąd, który bada ważność uchwały podjętej z udziałem akcjonariusza, który wykonał prawo głosu wbrew zakazowi. (...) wyniku głosowania nad uchwałą podejmowaną w drodze tajnego głosowania zajmować się może komisja skrutacyjna powołana przez walne zgromadzenie, a więc podmiot powołany jedynie do przeprowadzenia określonych prac na walnym zgromadzeniu. Jak już wskazywano, rozważania na ten temat nie mają istotnego znaczenia prawnego w kontekście nieważności uchwał z powyższej przyczyny, gdyż - jak słusznie przyjął Sąd Okręgowy - nieoddanie przez spółkę (...) głosów nie mogło wpłynąć na ważność zaskarżonych uchwał, gdyż nawet gdyby skorzystała ona z prawa głosu to głosy jej nie mogłyby być uwzględnione przy obliczaniu wyniku głosowania, a zatem ostateczny wynik głosowania nad podjętymi uchwałami byłby taki sam, jaki wynikał z treści protokołu komisji skrutacyjnej. Rozważania apelacji na temat rodzaju powództw, które mogłyby być wytoczone po podjęciu uchwał naruszających obowiązki informacyjne, wynikające z ustawy o ofercie, mają charakter teoretyczny i nie mają istotnego znaczenia prawnego w niniejszej sprawie.

Inne zarzuty dotyczące nieważności poszczególnych uchwał Walnego Zgromadzenia są również niezasadne.

Uchwała nr (...).

Sąd Okręgowy prawidłowo wyłożył treść art. 410 k.s.h. i ocena ta została podzielona przez Sąd Apelacyjny w całości. Przy podjęciu tej uchwały nie doszło do naruszenia art. 410 k.s.h. w zw. z art. 58 § 2 k.c., jak i art. 406 k.s.h. w zw. z art. 411 k.s.h. Przedmiotem rekomendacji Komisji ds. sprawdzenia listy obecności było ustalenie i spisanie listy akcjonariuszy uczestniczących w Zgromadzeniu, a nie ustalenie czy akcjonariusz ujęty na liście obecności, ale bez prawa głosu z akcji, został prawidłowo niedopuszczony do wykonywania prawa głosu. Kompetencja Komisji ograniczała się do „sprawdzenia listy obecności” i wnioski jej – odnoszące się do tej kwestii – były przedmiotem uchwały nr (...). Treść jej nie pozostawała w sprzeczności z zasadami współzycia społecznego.

Uchwała nr(...).

Zupełnie bezpodstawny - w ocenie Sądu Apelacyjnego - był zarzut naruszenia art. 58 § 2 k.c. na skutek podjęcia uchwały tej treści. Wbrew argumentom apelacji uchwalona zmiana statutu jest jasna i klarowna. Wynika z niej, że Walne Zgromadzenia odbywają się w miejscu siedziby Spółki (spółki, której statut był zmieniany, a więc pozwanej spółki) – k. 232 akt.

Uchwały nr (...).

Sąd Apelacyjny podzielił pogląd Sądu Okręgowego, iż miały one charakter „techniczny”. Celem uchwały nr (...) było wyeliminowanie z porządku obrad Zgromadzenia tych punktów, które stały się bezprzedmiotowe z uwagi na wyniki obrad odnoszące się do pkt 9 obrad – „podjęcie uchwał w sprawie wyboru członków Rady Nadzorczej w drodze głosowania oddzielnymi grupami” - k. 133 akt (nie dokonano wyboru członków Rady Nadzorczej w drodze głosowania oddzielnymi grupami). Pkt 10 i 11 porządku obrad dotyczyły spraw odnoszących się do delegowania członków Rady Nadzorczej do stałego indywidualnego wykonywania czynności nadzorczych i powierzenia Radzie Nadzorczej uprawnienia do ustalania wynagrodzenia dla tych członków. Jeżeli chodzi o pkt 12 – „Zmiana składu osobowego Rady Nadzorczej” to zdjęcie tego punktu, w sytuacji gdy nie dokonano wyboru członków Rady Nadzorczej w drodze głosowania oddzielnymi grupami i wszystkie mandaty były obsadzone, zdaje się być oczywiste. Zarzuty dotyczące nieważności tychże uchwał ogniskują się wokół kwestii będących przedmiotem porządku obrad objętych pkt 9. Nie ma sporu co do tego, że Walne Zgromadzenie w dniu 30 czerwca 2010 r. nie ustaliło liczby członków Rady Nadzorczej pozwanej spółki wybieranych w drodze głosowania oddzielnymi grupami. Strona powodowa prezentuje stanowisko, że w takiej sytuacji Rada Nadzorcza, która powinna być wybrana w drodze głosowania oddzielnymi grupami, winna liczyć bądź 7 osób (tyle, ile liczyła w dacie odbycia Walnego Zgromadzenia w oparciu o uchwałę podjętą w 2008 r.), bądź 9 osób (najwyższa liczba przyjęta w systemie widełkowym). Odwołując się nadto do okoliczności faktycznych, jakie wystąpiły w trakcie obrad dotyczących tego punktu, a mianowicie ukonstytuowania się jednej grupy, utworzonej przez innego akcjonariusza niż powódka - (...) i wybór przez tę grupę M. T. do Rady Nadzorczej, twierdziła, że procedowanie w zakresie pkt 12 porządku, a więc zmian w składzie osobowym Rady Nadzorczej powinno mieć miejsce. W ocenie Sądu Apelacyjnego, na użytek wypowiedziania się w przedmiocie ważności zaskarżonych uchwał Walnego Zgromadzenia, nie ma potrzeby szczegółowego odnoszenia się do kwestii procedowania (czy też ściślej potrzeby procedowania), nad liczbą osób wybieranych do Rady Nadzorczej w drodze głosowania oddzielnymi grupami. Jedynie na marginesie wskazać wypada, że nie wszystkie możliwości w zakresie liczby osób (w odniesieniu do liczby ustalonej w sposób widełkowy), były poddane pod głosowanie. Nadto podnieść też wypada, że nawet przy podzieleniu stanowiska skarżącej, że (...) mogła utworzyć oddzielną grupę (niezależnie od tego, czy skład Rady Nadzorczej byłby 7 czy 9 osobowy) to nie mogła ona dokonać wyboru jednego członka Rady Nadzorczej, bowiem nie miała prawa głosu, a więc nie była zdolna do wyboru członka Rady. W takiej sytuacji obie uchwały, jak słusznie przyjął Sąd Okręgowy, nie zapadły z naruszeniem art. 385 § 3-9 k.s.h.

Zdaniem Sądu II instancji nie zachodziły też podstawy do uchylenia zaskarżonych uchwał. Uchwała nr (...) dotyczyła zmiany statutu, jednakże nie sposób przyjąć, iż poprzez określenie, że Walne Zgromadzenia odbywać się będą w miejscu siedziby Spółki, doszło do naruszenia dobrych obyczajów i treść tej zmiany godzi w interesy majątkowe pozwanej. Także uchwała nr (...) nie naruszyła dobrych obyczajów, nie może być też uważana jako zagrażająca interesom majątkowym powódki w związku z jej statusem jako akcjonariusza pozwanej spółki. Pozostałe uchwały, z uwagi na swój charakter, nie naruszyły dobrych obyczajów, nie zmierzały i nie doprowadziły do pokrzywdzenia powódki.

Oddalając powództwo ewentualne Sąd Okręgowy nie dopuścił się naruszenia art. 422 § 1 k.s.h. Ocena prawna tegoż Sądu została w całości podzielona przez Sąd odwoławczy. Zaprezentowane w środku zaskarżenia argumenty nie mogły tej oceny zmienić.

Przechodząc do części apelacji kwestionującej zasadność oddalenia roszczeń sprecyzowanych w pozwach wniesionych w dniach 18 sierpnia 2010 r. i 6 września 2010 r., na wstępie odnieść się należy do posiadania przez powódkę interesu prawnego w ich wytoczeniu.

Jest bezspornym, iż w innej sprawie, wniesionej przez powódkę, która toczyła się z udziałem pozwanej, wniosek o ustanowienie kuratora dla pozwanej został oddalony – prawomocne orzeczenie z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie VII Ga 198/10 Sądu Okręgowego w Białymstoku. Treść postanowienia w sprawie (...) Sądu Rejonowego dowodzi, iż w dacie wydania postanowienia przez Sąd Okręgowy w sprawie VII Ga198/10 pozwana miała organ w postaci Rady Nadzorczej. Było okolicznością bezsporną w niniejszej sprawie, iż wniosek o ustanowienie kuratora motywowano tymi samymi argumentami, które legły u podstaw pozwu z dnia 18 sierpnia 2010 r. Dokonując oceny prawnej twierdzeń strony powodowej, przedstawionych w sprawie(...)Sądu Rejonowego w Białymstoku, Sąd ten, oddalając wniosek o ustanowienie kuratora, uznał, że nie uprawniały one do przyjęcia, że doszło do wyboru członka Rady Nadzorczej pozwanej oddzielnymi grupami, gdyż oświadczenie pełnomocnika spółki (...) nie wywołało skutków prawnych. Co prawda postanowienie w sprawie (...) Sądu Rejonowego w Białymstoku nie ma charakteru ustalającego określony stosunek prawny, a oddalano nim wniosek o ustanowienie kuratora, ale przyczyny takiego rozstrzygnięcia wynikają z motywów. Inaczej mówiąc, gdyby Sąd Rejonowy rozstrzygając spór uznał, iż w dacie 12 października 2010 r. pozwana Spółka nie ma Rady Nadzorczej i Zarządu to ustanowiłby dla niej kuratora, a sąd odwoławczy w dniu 18 lutego 2011 r. nie oddaliłby wniesionej apelacji. Oddalenie wniosku o ustanowienie kuratora jest rozstrzygnięciem przesądzającym, że pozwana posiada organy. W takiej sytuacji po stronie powodowej spółki, która na uzasadnienie wywiedzionych roszczeń przytacza te same argumenty co w sprawie o ustanowienie kuratora, brak było interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c.

Co prawda w pozwie z dnia 18 sierpnia 2010 r. literalnie zgłoszono kilka roszczeń (wszystkie z odwołaniem się do treści art. 189 k.p.c.) to zmierzały one do ustalenia, że wskutek wyboru w dniu 30 czerwca 2010 r. M. T. do Rady Nadzorczej wygasły mandaty wszystkich dotychczasowych członków Rady Nadzorczej i od dnia 30 czerwca 2010 r. Rada Nadzorcza nie istnieje (przestała istnieć), jest organem „kadłubowym”, składającym się z jednego członka.

Podobnie żądania wywodzone w pozwie z 6 września 2010 r. zasadzają się na twierdzeniu, że W. F. został wybrany przez „rzekomą” Radę Nadzorczą, a zatem, że Rada Nadzorcza w składzie osobowym, jak w dniu 6 września 2010 r., nie mogła skutecznie (ważnie) dokonać wyboru prezesa Zarządu pozwanej.

Twierdzenia te, jak już wcześniej podkreślano, zostały poddane weryfikacji przez sąd rejestrowy.

W toku postępowania, po wydaniu orzeczenia w sprawie VII Ga 198/10 Sądu Okręgowego w Białymstoku, nie były przytaczane odmienne niż w pozwie okoliczności faktyczne na uzasadnienie interesu prawnego powódki w wytoczeniu tego rodzaju spraw.

Konstatując, przyznać należy rację pozwanej, iż powódka nie wykazała „swojego” interesu prawnego w dochodzeniu roszczeń ujętych w pozwie.

Przy założeniu, iż pogląd dotyczący braku interesu prawnego nie jest jednak uprawniony, to ocena prawna dotycząca tej kwestii, zaprezentowana przez Sąd Okręgowy w pisemnych motywach, jest właściwa i w całości aprobowana przez Sąd Apelacyjny.

W apelacji – co należy wyeksponować - znalazły się rozważania prawne, ale nieuwzględniające zasadniczej kwestii, a mianowicie tej, że (...) jako akcjonariusz nie mógł w dniu 30 czerwca 2010 r. wykonywać prawa głosu, a zatem pełnomocnik tejże spółki nie mógł wybrać się na członka Rady Nadzorczej. Nie mógł bowiem - co już wielokrotnie podkreślano - wykonywać prawa głosu z 23.364.845 akcji zwykłych na okaziciela. Konsekwencją tego stanu rzeczy było to, że mandaty dotychczasowych wszystkich członków Rady Nadzorczej pozwanej spółki nie wygasły przedterminowo. Rada Nadzorcza w dotychczasowym składzie była więc uprawiona do powołania Prezesa Zarządu.

Uwzględnienie najistotniejszego w okolicznościach sprawy faktu – niemożności wykonywania przez (...) prawa głosu z 23.364.845 akcji zwykłych na okaziciela - czyniło zbędnym szczegółowe wypowiedzanie się w przedmiocie zarzutów dotyczących naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów art. 65 k.c. i art. 421 § 1 k.s.h. przez ich niezastosowanie, a także art. 385 § 1, 5 i 8 k.s.h., także poprzez ich niezastosowanie. Na użytek niniejszej sprawy zbędne są także rozważania natury teoretycznej, odnoszące się do kwalifikacji oświadczenia M. T. jako zwykłego „oświadczenia”, czy też „uchwały”.

Z przyczyn powyższych, na mocy art. 385 k.p.c., Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą postanowił w oparciu o art. 98 k.p.c. Zasądzona kwota obejmuje wynagrodzenie w stawce podstawowej 270 zł za zastępstwo procesowe w trzech połączonych do wspólnego rozpoznania sprawach (§ 11 ust. 1 pkt 21 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu).